

רשומות

קובץ התקנות

3 בספטמבר 1959

938

ל' באב תשי"ט

עמוד

1898	תקנות פרי הדר (סמכויות המועצה לשיווק פרי הדר), תשי"ט—1959
1898	תקנות המשקלות והמידות (משאבות למדידות חמרי דלק), תשי"ט—1959
1901	צו המשקלות והמידות (מדידת חמרי דלק ושימוש במשאבה), תשי"ט—1959
1902	צו הגנת הצומח (ביעור זבוב ים התיכון בעצי פרי הדר ובעצים אחרים), תשי"ט—1959
1902	צו המלאכות והתעשיות (תחולה), תשי"ט—1959
1903	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 14), תשי"ט—1959
1903	צו מס הבולים (עינוגים) (פטור) (מס' 16) (תיקון. מס' 6), תשי"ט—1959
1904	צו מס הבולים (עינוגים) (פטור) (מס' 22), תשי"ט—1959
	כללי המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה (שיווק אגוזי אדמה לעונת 1959/60)
1904	(תיקון), תשי"ט—1959
1905	צווים בדבר הפיכת קרקע מסוג „מתרובה“ לסוג „מירי“ ומסוג „מירי“ לסוג „מולק“

מדור לשלטון מקומי

1906	צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 16), תשי"ט—1959
1907	צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 19), תשי"ט—1959
1908	חוק עזר לבארשבע (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשי"ט—1959
1908	חוק עזר לחולון (ניקוי חצרות וכניסות לבנינים), תשי"ט—1959
1910	חוק עזר לגן-רזה (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשי"ט—1959
1910	חוק עזר לחצור (מפגעי תברואה), תשי"ט—1959
1915	חוק עזר לכפר-יסיף (צעצועים מסוכנים), תשי"ט—1959
1916	חוק עזר לעיר-יזרעאל—עפולה (רשיונות לרכבים והפיקוח עליהם), תשי"ט—1959
1918	חוק-עזר לעמק-לוד (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשי"ט—1959
1919	חוק עזר לקרית-בנימין (אספקת מים), תשי"ט—1959
1925	חוק עזר לתמרה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשי"ט—1959

פקודת פרי ההדר (פיקוח ושיווק), תש"ח—1948

תקנות בדבר ריסוס פרדסים נגד זכוכ ים התיכון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת פרי ההדר (פיקוח ושיווק), תש"ח—1948, אני מתקין תקנות אלה:

סמכות לרסס
פרדסים

1. על אף האמור בצו הגנת הצומח (ביעור זכוכ ים התיכון בעצי פרי הדר ובעצים אחרים), תשי"ט—1959,² מוסמכת המועצה לשיווק פרי הדר לבצע בפרדסים בתקופה שבין ג' באלול תשי"ט (6 בספטמבר 1959) לבין ו' בסיון תש"ך (1 ביוני 1960) פעולות ריסוס בהתאם להוראות מנהל האגף להגנת הצומח או מי שהוסמך לכך על ידי על חשבון בעלי הפרדסים או מחזיקיהם ולגבות את הוצאות פעולות הריסוס מבעלי הפרדסים או מחזיקיהם, לפי חישוב לדונם שתקבע, מתוך פדיון פרי ההדר ששווק על ידיה בעונת 1958/59.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות פרי הדר (סמכויות המועצה לשיווק פרי הדר), תשי"ט—1959”.

השם

ק ד י ש ל ו ז
שר החקלאות

י"ד באב תשי"ט (18 באוגוסט 1959)
(חמ 78705)

¹ ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 8, עמ' 15.
² ס"ח 838, תשי"ט, עמ' 1002.

פקודת המשקלות והמידות, 1947

תקנות בדבר משאבות למדידת חמרי דלק

בתוקף סמכותי לפי סעיף 14 לפקודת המשקלות והמידות, 1947, אני מתקין תקנות אלה:

הנדרות

1. בתקנות אלה —
„חומר דלק” — חומר דלק נוזל;
„תחנה” — מקום שבו מוכרים חומר דלק;
„בעל תחנה” — לרבות כל מי שפועל בשמו;
„מד-דלק” — מנגנון המיועד למדידת כמויות חומר דלק;
„מונה” — סידור לציון כמויות חמרי דלק שנמדדו במשאבה;
„משאבה” — כלי למדידת קיבול של חומר דלק, שהותקן במקום קבוע בתחנה, המצויד במנגנון שאיבה, מד-דלק ומונה.

2. הדירוגים של המונה יהיו שווים, והם יהיו בשיעור של ליטר או החלק העשירי של ליטר או בשיעור אחר שהמפקח יאשר אותו.

ערך נקוב

3. משאבה תהיה מותאמת כדי דיוקה המכסימלי וכל חלקיה יהיו במצב תקין.

מצב תקין
של משאבה

¹ ע"ר 1047, חוס' 1 מס' 1503, עמ' 2.

4. (א) משאבה תסומן בשם היצרן ובמספר זיהוי שהם ברורים ושאנם נתונים להטעיה ולטשטוש.
(ב) במשאבה יצויין באותיות גדולות וברורות ובמקום בולט לעין סוג חומר הדלק שאותו היא מיועדת למדוד ולמסור.

5. (א) על סידורי ההתאמה של מד-הדלק יוכן מקום לחותם הכיול באופן, שאחרי החיתום מד-הדלק לא יהיה ניתן להתאמה, לתיקון או לשינוי אחר כל שהוא מבלי שיוסר וייפגע חותם הכיול או חוט המתכת המחזיק אותו.
(ב) המפקח רשאי לקבוע כי מקומות לחיתום כאמור יוכנו גם על חלקים אחרים של המשאבה.

6. (א) בעל תחנה יעמיד למבחן משאבה כשהיא במצב נקי.
(ב) משאבה נבחנת על ידי מדידה של כמות חומר דלק מסויימת במשאבה ובתקן משנה של מידת קיבול והשוואת תוצאות המדידה כאמור.
(ג) המבקר רשאי לעשות אותו מספר של מדידות והשוואות כאמור בתקנת משנה (ב) ובאותן המכסות של חומר דלק כפי שייראה לו, ובלבד שמספר המדידות וההשוואות לא יהיה פחות משנים והמכסה בכל מדידה והשוואה לא תהיה פחות מחמישה ליטר.
(ד) המבקר רשאי לבחון משאבה בכל התנאים הנראים לו.

7. (א) בשעת כיול של משאבה תותר בהשוואה כאמור בתקנה 6 טעות יתר או טעות חסר עד 0.4% מהכמות שצויינה במונה, ובלבד שהטעות הממוצעת שנקבעה בכל ההשוואות לפי תקנה 6 (ג) לא תעלה על חצי הטעות האמורה.
(ב) בשעת כיול-שנית ובשעת ביקורת של משאבה תותר טעות פי אחד וחצי מהטעות לפי תקנת משנה (א).

8. (א) לא תחותם משאבה בחותם הכיול, אלא אם שוכנע המבקר כי נתמלאו בה הוראותיהן של תקנות אלה.
(ב) חותם הכיול ייקבע על מגופת עופרת שתושם באופן ובמקומות כאמור בתקנה 5.
(ג) חותם הכיול של משאבה יהיה חותם משולש ובתוכו —

- (1) מאזניים עם האות "י";
- (2) שתי הספרות האחרונות של השנה הבלתי זוגית בה בוצע הכיול;
- (3) סימן זיהוי;
- (4) קו אלכסוני בין שתי הספרות כאמור בפסקה (2) לבין הסימן כאמור בפסקה (3).

דוגמת הציור היא כמובא בזה:

בוצע הכיול בשנה הזוגית שלפני השנה האמורה בפסקה (2), יהיה כוחו של חותם הכיול כאמור יפה גם לגבי השנה הזוגית.

(ד) נלחץ החותם על מגופת עופרת הקשורה למקום בחוט מתכת, תהיה צורתו בצד אחד דוגמת הציור האמור בתקנת משנה (ג) ובצד השני דוגמת הציור הנתון בזה :

טסקוליר

י פ י ד ו ה

מחיקת חותם
הכיוול

9. (א) המבקר ימחק את חותם הכיוול מעל כל משאבה במקרים אלה :

(1) אם לא נתמלאו בה הוראותיהן של תקנות אלה ;

(2) אם היא שבורה, פגומה או נחבלת באופן שאין אפשרות להתאימה כראוי ;

(3) אם יש בה טעות זולת טעות המותרת לפי תקנה 7.

(ב) אם הטעות כאמור בתקנת משנה (א) (3) אינה מחייבת — לדעת המבקר — את מחיקתו של חותם הכיוול מיד, ימסור המבקר לבעל התחנה ולבעל המשאבה הודעה שבה ידרוש מהם להתאים את המשאבה במשך התקופה שייצין אותה באותה הודעה ושלא תעלה על 8 ימים. לא נעשתה אותה התאמה במשך התקופה האמורה, ימחק המבקר את החותם.

(ג) מחיקת החותם תיעשה על ידי קביעת הסימן " * " מעל חותם הכיוול.

(ד) חותמה משאבה בחותם הכיוול ביותר ממקום אחד ונמחק חותם הכיוול רק במקום אחד, יראו את המשאבה כבלתי מכוויילת ובלתי מחותמת.

הסרת חותם
הכיוול

10. (א) לא יסיר אדם חותם הכיוול, לא יפגע בו ולא יסיר את חוט המתכת המחזיק את חותם הכיוול ולא יפגע בו אלא אם יודיע על כך למבקר לא יאוחר מ-24 שעות אחרי ההסרה או הפגיעה כאמור.

(ב) אחרי הסרה או פגיעה כאמור בתקנת משנה (א) יהיה מותר לבעל משאבה לתקן או להתאים את המשאבה, ובלבד —

(1) שיושם מיד אחרי ביצוע התיקון או ההתאמה, במקום חותם הכיוול, חותם של בעל המשאבה שאושר על ידי המפקח ;

(2) שבעל המשאבה יודיע למבקר בכתב על התיקון או ההתאמה לא יאוחר מיומיים אחרי ביצועם.

(ג) משאבה שעליה חותם כאמור בתקנת משנה (ב) יראוה כמכוויילת ומחותמת בהתאם להוראות תקנות אלה, כל עוד לא חותמה בחותם הכיוול.

(ד) הוסר חותם כיוול או נפגע או הוסר חוט המתכת המחזיק אותו או נפגע, יראו אותו חותם כנמחק, אלא אם הושם במקומו חותם כאמור בתקנת משנה (ב).

חובה להציג
שלט

11. בעל תחנה יציג על המונה של משאבה בלתי מכוויילת ובלתי מחותמת שלט בולט לעין המציין שהמשאבה אינה בשימוש למכירת חומר דלק.

חובת החזרה
לציון האפס

12. לא יתחיל אדם למסור דלק למכירה ממשאבה, שהיא מצוידת בסידור להחזרת ציון הכמות הנמדדת על המונה לדירוג האפס, אלא אם החזיר תחילה את הציון האמור לדירוג האפס.

הגשת עזרה
למבקר

13. בעל התחנה יגיש למבקר במילוי תפקידיו לפי תקנות אלה כל עזרה סבירה שהמבקר ידרוש.

14. בעד המצאת תקן-משנה של מידת-קיבול לביחון משאבה לפי סעיף 5 (5) לפקודה תשולם אגרה של עשרים לירות ובעד כיל וחיתום או בעד כיל-שנית של משאבה בהתאם לסעיף 7 (5) לפקודה תשולם אגרה של שש לירות.
15. העובר על הוראת מהוראות תקנות אלה, דינו אם לא נקבע בפקודה עונש אחר על אותה עבירה — קנס של חמישים לירות או מאסר ששה חדשים או שני הענשים כאחד.
16. תקנות המשקלות והמידות (משאבות למדידת חמרי דלק), תשי"ז—1956² — בטל.
17. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המשקלות והמידות (משאבות למדידת חמרי דלק), תשי"ט—1959“.

משה גלבוז
המפקח על המשקלות והמידות

נתאשר.
י"ט באב תשי"ט (23 באוגוסט 1959)
(חמ 74072)

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשייה

² ק"ת 665, תשי"ז, עמ' 629.

פקודת המשקלות והמידות, 1947

צו בדבר מדידת חמרי דלק ושימוש במשאבה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 לפקודת המשקלות והמידות, 1947, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה תהא לכל מונה המשמעות שיש לו בתקנות המשקלות והמידות (משאבות למדידת חמרי דלק), תשי"ט—1959³.
2. לא ישתמש אדם לצרכי מסחר במשאבה אלא אם —
(1) מונה המשאבה הוא לפי השיטה המטרית בלבד;
(2) המשאבה כוויילה וחותרמה בהתאם לתקנות המשקלות והמידות (משאבות למדידת חמרי דלק), תשי"ט—1959.
3. תחילתו של צו זה היא ביום א' בטבת תש"ד (1 בינואר 1960).
4. לצו זה ייקרא „צו המשקלות והמידות (מדידת חמרי דלק ושימוש במשאבה), תשי"ט—1959“.

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשייה

י"ט באב תשי"ט (23 באוגוסט 1959)
(חמ 74072)

¹ ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1563, עמ' 2.
² ע"ר תשי"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 988, תשי"ט, עמ' 1900.

חוק הגנת הצומח, תשט"ז—1956

צו בדבר ביעור זכוב ים התיכון בעצי-פרי הדר ובעצים אחרים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 3 ו-10 לחוק הגנת הצומח, תשט"ז—1956, אני מצווה לאמור:

הנדרות

1. בצו זה —

„עץ הדר” — עץ המניב פרי הדר;

„עץ פונדקאי” — עץ המניב פרי ממשפחת הגרעיניים והגלעיניים או ממין מנגו, תאנה, קקטוס, גויבה, אבוקדו ואפרסמון, שאינו מהווה חלק של מטע לא מעורב מאותו מין.

ביצוע פעולות
ריסוס

2. (א) פעולות ריסוס נגד זכוב ים התיכון יבוצעו —

(1) על ידי בעליו של עץ הדר בתקופה שבין ג' באלול תשי"ט (6 בספטמבר

1959) לבין ו' בסיון תש"ך (1 ביוני 1960);

(2) על ידי בעליו של עץ פונדקאי בתקופה שבין ג' באלול תשי"ט (6 בספטמבר

1959) לבין ל' בחשון תש"ך (1 בדצמבר 1959).

(ב) הפעולות האמורות בסעיף קטן (א) יבוצעו בהתאם להוראות מנהל האגף

להגנת הצומח או מי שהוסמך לכך על ידיו (להלן — מנהל האגף).

(ג) בקשה למחן הוראות תוגש למנהל האגף תוך שלושה ימים מיום פרסום צו זה ברשומות.

הסמכות
לשיווק

3. לצורך צו זה נתמנו המרעצה לשיווק פרי הדר וכל הפועל מטעמה כמפקחים על הצמח.

פרי הדר
כסמכות מפקח

4. לצו זה ייקרא „צו הגנת הצומח (ביעור זכוב ים התיכון בעצי פרי הדר ובעצים אחרים), תשי"ט—1959”.

השם

ק ד י ש ל ו ז

י"ד באב תשי"ט (18 באוגוסט 1959)
(חם 738007)

שר החקלאות

¹ ס"ח 206, תשט"ו, עמ' 79.

פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)

צו בדבר תחולת הפקודה

בתוקף הסמכות לפי סעיף 3 לפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ¹ שנטלתי לעצמי לפי סעיף 1 לפקודת סדרי השלטון והמשפט (הוראות נוספות), תש"ח—1948, ² אני מצווה לאמור:

תחולה בכל
המחוזות

1. פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) תחול בכל המחוזות לגבי כל המלאכות המסויגות.

השם

2. לצו זה ייקרא „צו המלאכות והתעשיות (תחולה), תשי"ט—1959”.

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה
שר הפנים

כ"ז בתמוז תשי"ט (2 באוגוסט 1959)
(חם 74034)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 8, עמ' 21.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילוות והנחות ממס הכנסה), תשי"ז-1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 (3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילוות והנחות ממס הכנסה), תשי"ז-1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

פטור ממס
הכנסה

1. איגרות חוב רשומות על שם, צמודות הדולר וניתנות להמרה של דשנים וחמרים כימיים בערבון מוגבל, נושאות ריבית של $6\frac{1}{2}\%$ לשנה בסכום כולל של 5 מיליון לירות שיעמדו לפדיון בשנים 1962 עד 1971 — ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס, חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכות מאותה ריבית לפי סעיף 31 (7) לפקודת מס הכנסה, 1947².

השם

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 14), תשי"ט-1959“.

ל ו י א ש כ ו ל
שר האוצר

י"ט באב תשי"ט (23 באוגוסט 1959)
(חמ 72850)

¹ ס"ח 201, תשי"ז, עמ' 52.
² ע"ר 1947, חוס' 1 מס' 1568, עמ' 77.

פקודת מס הבולים

צו בדבר פטור עינוגים מסוימים ממס בולים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 74 (5) (א) לפקודת מס הבולים¹, אני מצווה לאמור:

תיקון התוספת

1. בפרט 1 לתוספת לצו מס הבולים (עינוגים) (פטור) (מס' 16), תשי"ט-1959², בסופה יווסף:

„תיאטרון סדן“;

„תיאטרון הדים“;

„להקת הרקודים כרמון“;

„מכון לאמנות הבמה שליך עירית חיפה“;

„להקת העץ הישראלית“;

„התיאטרון הקטן“.

2. לצו זה ייקרא „צו מס הבולים (עינוגים) (פטור) (מס' 16) (תיקון מס' 6), תשי"ט-1959“.

השם

ל ו י א ש כ ו ל
שר האוצר

י"ד באב תשי"ט (18 באוגוסט 1959)
(חמ 72302)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ג, עמ' 1302; ס"ח 235, תשי"ז, עמ' 187.
² ק"ת 811, תשי"ט, עמ' 1453.

פקודת מס הבולים

צו בדבר פטור עינוגים מסויימים ממס בולים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 74 (5) (ג) לפקודת מס הבולים¹, אני מצווה לאמור:

1. כרטיסי כניסה לעינוגים המפורטים בטור א' שיערכו בתקופות הנקובות לצדם בטור ב' יהיו פטורים ממס אם מילאו אחרי הוראות הסעיפים 2 ו-3 לצו מס הבולים (עינוגים) (פטור) (מס' 16), תשי"ט—1959²:

פטור

טור א' העינוג	טור ב' התקופה
תערוכת יובל תל-אביב	מיום ט"ו באב תשי"ט (19 באוגוסט 1959) עד יום כ"ב בתשרי תש"ך (24 באוק-טובר 1959)
תיאטרון ממשלתי מפולין בהנהלת הגב' אידה קאמינסקה	מיום י"ט בחשוון תש"ך (20 בנובמבר 1959) עד יום כ"ב בשבט תש"ך (20 בפברואר 1960)
תזמורת שירות השידור האיטלקי	מיום י"ב באלול תשי"ט (15 בספטמבר 1959) עד יום י"ד בכסלו תש"ך (15 בדצמבר 1959)
תחרות בינלאומית למנגני נבל	מיום י"ב באלול תשי"ט (15 בספטמבר 1959) עד יום כ"ז באלול תשי"ט (30 בספטמבר 1959).

השם

2. לצו זה ייקרא „צו מס הבולים (עינוגים) (פטור) (מס' 22), תשי"ט—1959“.

כ"ז באב תשי"ט (31 באוגוסט 1959)
(חמ 72302)
ל ו י א ש כ ו ל
שר האוצר

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק ק"נ, עמ' 1802; ס"ח 235, חש"ו, עמ' 187.
² ק"ח 011, חש"מ, עמ' 1453.

חוק המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה, תשי"ט—1959

כללים לסדרי שיווק של אגוזי אדמה לעונה 1959/60

בתוקף סמכותה לפי סעיף 19 לחוק המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה, תשי"ט—1959¹, קובעת המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה (להלן — המועצה), כללים אלה:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לכללי המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה (שיווק אגוזי אדמה לעונת 1959/60), תשי"ט—1959² (להלן — הכללים העיקריים), אחרי סעיף קטן (ג) יוסף סעיף קטן זה:

„(ד) המועצה רשאית לקשור מגדל לקבלן מורשה, שתקבע לפי ראות עיניה, אם אותו מגדל לא התקשר עם קבלן מורשה עד יום י"א באב תשי"ט (15 באוגוסט 1959) כאמור בסעיף קטן (א). באין הסכמה בין המגדל לבין הקבלן המורשה יהיה הקשר ביניהם על בסיס של עמילות, ואחוז דמי העמילות ייקבע על ידי המועצה לפי השיעורים המקובלים. האמור בסעיף קטן זה לא יפגע באחריות בעד עבירה לפי סעיף קטן (א).“

¹ ס"ח 277, חש"מ, עמ' 78.
² ק"ח 010, חש"מ, עמ' 1561.

2. בסעיף 2 לכללים העיקריים, אחרי „שאתו התקשר” יוסף „או אליו הוא קשור”.
3. אחרי סעיף 3 לכללים העיקריים יוספו סעיפים אלה:

א3. לא יקלף קבלן מורשה אגוזי אדמה אלא לפי היתר בכתב מאת המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

א3ב. (א) לא יחזיק קבלן מורשה אגוזי אדמה ולא ימיינם מיום י"ב באלול תשי"ט (15 בספטמבר 1959) ואילך, אלא במחסן שאושר מראש בכתב על ידי המועצה.

(ב) האישור כאמור בסעיף קטן (א), יימצא בכל עת במחסן שאליו הוא מתייחס, כשהוא מוצג במקום בולט לעין.

(ג) על סירוב המועצה לאשר מחסן לפי סעיף זה רשאי הקבלן המורשה לערור בפני ועדת ערר של שלושה, שתתמנה על ידי שר החקלאות.

4. לכללים אלה ייקרא „כללי המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה (שיווק אגוזי אדמה לעונת 1959/60) (תיקון), תשי"ט—1959”.

י ע ק ב ר ג ר

כ"ג באב תשי"ט (27 באוגוסט 1959)
(המ' 74141)

יושב ראש המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה

נתאשר.

פ נ ח ס ס פ י ר
שר המסחר והתעשיה

ק ד י ש ל ו ז
שר החקלאות

כ"ג/15/5

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג „מתרוכה” לסוג „מירי” (לפי דברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח הקרקע המשתרע על 7147 מטר מרובע, הידוע כחלקה 11 בגוש 6565 וכחלקה 18 בגוש 6566, והרשום בלשכת רישום הקרקעות של תל-אביב-יפו כסוג „מתרוכה” לפי שטר מס' 1994 מיום 30 בינואר 1956 ושטר מס' 425 מיום 31 בינואר 1933, מהווה דרך ציבורית (להלן — הדרך הקיימת); והואיל ובתכנית בנין ערים מפורטת הנקראת „תכנית מס' תגפ/367 גושים 6565, 6566 — שיכון עולים באבו קישק” שהודעה בדבר ההרשאה לתת לה תוקף נתפרסמה בילקוט הפרסומים 260, תשי"ג, עמ' 235, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת המשתרע על 3573 מטר מרובע;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג „מתרוכה” לסוג „מירי” היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות-ההנאה שהיו נהנים מהן לפני בחלק האמור של הדרך הקיימת יינתנו זכויות או טובות-הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה מתקבלת על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לדברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ה—1948, כי חלק של הדרך הקיימת בשטח של 3573 מטר מרובע ייהפך לסוג „מירי” ויירשם בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות של תל-אביב-יפו.

פ ר ז נ פ ת ל י
שר הסעד

כ' באב תשי"ט (24 באוגוסט 1959)
(המ' 70130)

ממלא מקום שר המשפטים

¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2738; ע"ר 1939, תוס' 2, מס' 898, עמ' 381.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

י"ב/15/113

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מירי" לסוג "מולק"

(לפי דבריה-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח הקרקע המשתרע על 354.87 מטר מרובע והרשום בלשכת רישום הקרקעות בירושלים בכרך 92, דף 2, כקרקע מסוג "מירי" (להלן — הקרקע האמורה); והואיל ואני מוצא לנכון שהקרקע האמורה תיהפך מסוג "מירי" לסוג "מולק"; לפיכך, אני מצווה בתוקף סמכותי לפי סעיף 16א לדבריה-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, כי הקרקע האמורה תיהפך לסוג "מולק" ותירשם בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות של ירושלים.

פרץ נפת לי

כ' באב תשי"ט (24 באוגוסט 1959)
(חמ 70131)

שר הסעד

ממלא מקום שר המשפטים

¹ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2738 ו-2705.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

מרור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית הדר-רמתיים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:
1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950, במקום פרט (טו), יבוא פרט זה:

החלפת פרט
(טו) בתוספת

»(טו) המועצה המקומית הדר-רמתיים.

תאריך הקמתה: י"ב באדר תש"ט (11 במרס 1949).

תחום המועצה: גושים וחלקות רישום קרקע (ועד בכלל):

גושים: 6442, 6446, 6454, 6456, 6555, 6561, 6564, 6566, 6567, 6573 בשלמותם;

6443 פרט לחלקות 25, 44, 45, 77 עד 82, חלק מחלקה 22 הגובל בחלקה

44 וחלק מחלקה 24 (דרד);

6444 פרט לחלקות 2, 3, 15, 16, 26, 28 עד 42 וחלקי חלקות 6, 12, 21

(דרכים);

6453 פרט לחלקות 1, 27, 33 עד 43 וחלק מחלקה 22 (דרד);

6455 פרט לחלקי חלקות 94, 274 כמסומן בצבע ירוק במפה הערוכה בקנה

מידה 1:10.000 והחתומה ביד שר הפנים ביום כ"א בתמוז תשי"ט (27 ביולי

1959) (להלן בפרט זה — מפה);

6562 פרט לחלק מחלקה 3 כמסומן במפה;

6563 פרט לחלקי חלקות 1, 2, 21, 26 כמסומן במפה;

6572 פרט לחלק מחלקה 2 כמסומן במפה;

6574 פרט לחלקות 13 עד 16, 23 עד 25 וחלק מחלקה 12 כמסומן במפה;

7518 פרט לחלקות 1, 6 עד 8 וחלק מחלקה 12 (נחל).

³ ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178.
⁴ ק"ת 801, תשי"ח, עמ' 1522.

¹ ע"ר 1011, תוס' 1 מס' 1161, עמ' 110.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

חלקות : 31 עד 33, 36, 113 עד 115 בגוש 6447 ;
 3, 23, 26, 30, 33, 34, 41, 49, 50, 53, 54, 146, 152 עד 157 וחלקי חלקות
 81, 82, 83, 149 (דרכים) בגוש 6448 ;
 3, 8 עד 12, 14, 107 עד 112, 137, 138 וחלק מחלקה 54 (דרך) בגוש
 6449 ;
 44, 45, 49, 63, 168 עד 172, 174, 180, 182 עד 185, 194 עד 196 וחלקי
 חלקות 53, 55 (דרכים) בגוש 6451 ;
 2 עד 7, 14, 18, 19 וחלקי חלקות 15, 17 (דרכים) בגוש 6549 ;
 1, 2, 14 בגוש 6553 ;
 חלק מחלקה 2 בגוש 6560 כמסומן במפה ;
 5 עד 13 וחלקי חלקות 1—4, 14, 15 בגוש 6565 כמסומן במפה ;
 2 עד 4 וחלק מחלקה 1 בגוש 6575 כמסומן במפה ;
 11 וחלק מחלקה 10 בגוש 6659 כמסומן במפה ;
 1, 2, 5 עד 8, וחלקי חלקות 3, 4 בגוש 6660 כמסומן במפה ;
 3, 4, 7, 9, 11 וחלקי חלקות 2, 8 בגוש 6661 כמסומן במפה ;
 4 עד 6, 8, 11, 12, 14, 15 וחלקי חלקות 5, 9, 10 בגוש 7517 כמסומן
 במפה."

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 16), תשי"ט—1959".
 השם
 כ"א בתמוז תשי"ט (27 ביולי 1959)
 ישראל בריהודה
 שר הפנים (חמ 8011)

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית באקה אל-גרבייה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א)
 ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור :

החלפת פרט
 (מד) בתוספת

1. במקום פרט (מד) לתוספת לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950³, יבוא פרט זה:
 „(מד) המועצה המקומית באקה אל-גרבייה.
 תאריך הקמתה : ו' בניסן תשי"ב (1 באפריל 1952).
 תחום המועצה : השטח המסומן במפה הערוכה בקנה מידה 1:20,000 והחתומה
 ביד שר הפנים ביום י"ב באב תשי"ט (16 באוגוסט 1959) ושהעתיקים ממנה
 הופקדו במשרד הפנים ובמשרד הממונה על מחוז חיפה."

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 19), תשי"ט—1959".
 השם

י"ב באב תשי"ט (16 באוגוסט 1959)
 ישראל בריהודה
 שר הפנים (חמ 8011)

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178; ק"ת 253, תשי"ב, עמ' 628.

פקודת העיריות, 1934

פקודת התעבורה

חוק עזר לכאר-שבע בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה², מתקינה מועצת עיריית באר-שבע חוק עזר זה:

תיקון סעיף 3

1. בסעיף 3 לחוק עזר לכאר-שבע (רשיונות לאופניים), תשי"ד—1953¹, בסעיף קטן (ה), במקום "לירה אחת" יבוא "שתי לירות".

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לכאר-שבע (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשי"ט—1959".

השם

נתאשר.

כ"ב בתמוז תשי"ט (28 ביולי 1959)
(המ 582100)

דוד טוביהו
ראש עיריית באר-שבע

אני מסכים.
משה כרמל
שר התחבורה

ישראל בריהודה
שר הפנים

¹ ע"ר 1034, תוס' 1 סס' 414, עמ' 1.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק כ"ח, עמ' 1271.
³ ק"ח 414, תשי"ד, עמ' 202.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחולון בדבר ניקוי חצרות וכניסות לבנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עיריית חולון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בעל” — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר משנה ששכר בנין למעלה משלוש שנים;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בבנין כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„בנין” — כל מבנה שהוא בנוי אבן, ביטון, חימר, ברזל, עץ או חומר אחר, לרבות כל יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוזטרה, כרכוב, בליטה או חלק של בנין או כל דבר המחובר אליו או כל כותל, סוללה, סייג, גדר או מבנה אחר המקיפים או תוחמים או מתכוונים להקיף או לתחום קרקע כל שהיא;

„העיריה” — עיריית חולון;

„ראש העיריה” — לרבות אדם שהוסמך על ידי ראש העיריה בכתב לענין חוק עזר זה;

„המועצה” — מועצת העיריה;

¹ ע"ר 1034, תוס' 1 סס' 414, עמ' 1.

„מפקח“ — אדם שנתמנה על ידי ראש העיריה להיות מפקח לצורך חוק עזר זה, לרבות אדם שהמפקח העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;
 „כניסה“ — לרבות מדרכה או השטח המיועד למדרכה.

דרישה לניקוי

2. (א) ראש העיריה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת בעל בנין או המחזיק בו לנקות חצר או כניסה של אותו בנין.

(ב) ההודעה תכלול את התנאים, הפרטים והאופן לביצוע הניקוי ואת התקופה שבה יש לבצעו.

חובה למלא אחרי ההודעה

3. בעל הבנין או המחזיק בו שקיבל הודעה כאמור בסעיף 2, חייב למלא אחריה.

ניקוי על ידי המועצה

4. לא מילא בעל הבנין או המחזיק בו אחרי הודעת ראש העיריה כאמור בסעיף 3 או ביצע את הניקוי שלא לפי התנאים, הפרטים והאופן המפורטים בהודעה, רשאית המועצה לבצע את הניקוי ולגבות אגרת ניקוי מאת בעל הבנין או המחזיק בו כאמור בסעיף 5.

אגרת ניקוי

5. אגרת ניקוי בעד ניקוי על ידי המועצה תהיה 50 פרוטה לכל מטר מרובע של השטח שנוקה על ידיה. האגרה תשולם בשיעור של $\frac{1}{3}$ על ידי בעל הבנין ובשיעור של $\frac{2}{3}$ על ידי המחזיקים בו שיחולקו בין המחזיקים לפי מספר החדרים התפוסים על ידיהם. לצרכי החלוקה האמורה יראו את המחזיק בחנות כמחזיק בשני חדרים.

רשות כניסה

6. (א) המפקח רשאי להיכנס, מוריחת החמה עד שקיעתה, לכל חצר או כניסה לבנין, כדי לברר את מצב הנקיון בהם ואם נתמלאו דרישות ראש העיריה כאמור בסעיף 2.

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעות

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי אדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הבנין בו דנה הדרישה, או נתפרסמה באחד העתונים הנפוצים בתחום העיריה.

ענשים

8. העובר על הוראות הסעיפים 3 או 6 (ב), דינו — קנס עשרים לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3, והמועצה לא השתמשה בסמכותה לפי סעיף 4, והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה, אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה או אחרי הרשעתו בדין.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחולון (ניקוי חצרות וכניסות לבנינים)“, תשי״ט—1959.

פ. אילון

ראש עירית חולון

נתאשר.

כ״ט בסיון תשי״ט (5 ביולי 1959)
 (חמ 874125)

ישראל בריהודה

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לגן-ררה בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה האזורית גן-ררה חוק עזר זה:

1. בסעיף 3 לחוק העזר לגן-ררה (רשיונות לאופניים), תשי"ג—1953³, בסעיף קטן (ה), במקום „לירה אחת” יבוא „לירה אחת ושבע מאות פרוטות”.
2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגן-ררה (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשי"ט—1959”.

תיקון סעיף 3

השם

ח. לב-כוכב

נתאשר.

ראש המועצה האזורית גן-ררה

א' בתמוז תשי"ט (7 ביולי 1959)
(חמ 81703)

אני מסכים.

משה כרמל

שר התחבורה

ישראל בריהודה

שר הפנים

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² חוקי א"י, כרך כ', פרק פכ"ח, עמ' 1271.
³ פ"ח 380, תשי"ג, עמ' 1830.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לחצור בדבר מפגעי תברואה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית חצור חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הנדרות

„בור שופכין” — כל מבנה, בין מעל לקרקע ובין מתחתיה, שנועד לקיבולם או לאגירתם של מי שופכין, מים דלוחים או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות כל סוג של בור רקב, בור שופכין מחלחל או בית קיבול אחר הבנוי אבן, לבנים או ביטון, והמיועד לקיבולם או לאגירתם של שופכין, ולמעט ביב או תעלת שופכין;

„ביב” — ביב המשמש לניקוזם של לא יותר משני בנינים, או לניקוזם של מקומות אחרים בתחומי מגרש אחד והעשוי להעברת מי הניקוז אל בור שופכין או אל תעלת שופכין, לרבות כל ביב המשמש לניקוזם של כל קבוצה או גוש של בתים או של מקומות משותפים וכיוצא באלה;

„בעל הנכסים” — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה, או שהיה מקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום ולרבות שוכר או שוכר משנה, ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה מעשר שנים;

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

„ליקוי“, לגבי מבנה — פגם במבנה עצמו, בין אם היה קיים מלכתחילה ובין אם נתהווה לאחר זמן ;

„מבנה“ — בנין, אחוזה, אוהל, צריף, סככה או מבנה חוץ כל שהוא, בין קבוע ובין ארעי, או כל חלק מהם על כל נספחותיהם, לרבות בורות שופכין, ביבים, תעלות שופכין, צינורות שופכין, צינורות מים, משתנה, מרובים, פרט לכלים סניטריים כגון אסלה, קערות לסוגיהן, דודי מים וברזים, בין שהם מצויים בתוך המבנה ובין בסביבתו ;

„המועצה“ — המועצה המקומית חצור ;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;

„מחזיק“ — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון ;

„מפקח“ — מנהל מחלקת התברואה המקומית או פקיד מועצה אחר שהמועצה מינתה אותו למלא תפקיד של מפקח ;

„נכסים“ — מבנים או קרקעות, בין תפוסים ובין פנויים, בין ציבוריים ובין פרטיים ;

„תעלת שופכין“ — לרבות סניפי תעלות שופכין, תאי בדיקה ונספחות אחרים, וכן כל ביב שאינו ביב כמשמעותו בחוק עזר זה.

2. „מפגע“ —

(1) פגם בנכסים מחמת שאין בהם בית כסא כלל או משום שלדעתו של המפקח אין בהם מספר מספיק של בתי כסא או שאין הם מתאימים כל צרכם ;

(2) פגם בנכסים מחמת שאין בהם פחי אשפה כלל או משום שלדעתו של המפקח אין בהם מספר מספיק של פחי אשפה או אין הם מתאימים כל צרכם מבחינת גודלם, איכותם, מצבם, מקום קביעתם או מכל בחינה אחרת, או משום שפחי האשפה שבהם אינם מחומר מגולוון כבד עם מכסה אופף אלא מחומר שאינו מניח את דעת המפקח ;

(3) גג, תקרה או קיר שהוא לקוי, בכללו או בחלקו, באופן שעלולים לחדור דרכו מים, רטיבות, טחב או רוח במידה שלדעת המפקח יש בכך משום נזק לבריאות ;

(4) פגם בנכסים הנובע ממצב החזקתם אשר, לדעתו של המפקח, מזיק או עלול להזיק לבריאות ;

(5) צפיפות מרובה בנכסים שהיא, לדעתו של המפקח, עלולה להזיק לבריאות, וכן שימוש בנכסים בניגוד למטרה שלשמה נועדו ;

(6) חוסר ביב או בור שופכין בנכסים או ביב או בור שופכין שהוא, לדעת המפקח, לקוי, בלתי מתאים לתכליתו או אינו מספיק לניקוז היעיל של הנכסים וכן ביב, בור שופכין, או מערכת סניטרית שהוקמו ללא אישור מאת המפקח או שלא לפי תנאי האישור ואשר, לדעתו, אינם מתאימים לתכליתם ;

(7) בית כסא, צינור שופכין, צינור דלוחים, פתח ביב וכיוצא בזה, שלא נקבע בו מחסום, או אשר, לדעתו של המפקח, אין מחסומו קבוע כהלכה ;

(8) כל פתח ביב או מחסום רצפה, בין שהוא חסום ובין שהוא בלתי חסום, הנמצא בתוך בנין ללא אישור מיוחד מטעם המפקח ;

(9) בריכה, חפירה, מזחילה, אפיק מים, בור מים, מיכל מים, בית כסא לכל סוגיו, משתנה, בור שופכין, ביב, תעלת שופכין, בור פסולת, פח אשפה, גן, סככה או חצר שהם במצב העלול להזיק לבריאות ;

(10) באר, בור מים, מיכל מים, וכל מקום המשמש לאגירת מים שהם מגולים או שהם, לדעת המפקח, נמצאים במצב העלול לזהם את המים שבתוכם ;

(11) צינור שופכין, צינור פסולת, צינור אוורור, מחדיר אויר, בור שופכין, תאי בדיקה, בור או ביב שהם סדוקים, שבורים, סתומים או לקויים באופן שאויר מסואב או נוזלים שבהם עלולים לפרוץ החוצה או לחלחל מתוכם, או שחמרים אחרים עלולים ליפול לתוכם ;

(12) חיבור או קישור לקוי של כל צינור שופכין, בית כסא, צינור דלוחים, מערכת הסקה, מיתקן חימום, מיתקן מים, מיתקן סניטרי או ביב ;

(13) תא בדיקה של ביב, או פתח של בור שופכין, או של ביב וכל בור מים או מיכל מים אחר, שהם חדירים או שאינם מצויידים במכסה ברזל או ביטון המונע חדירת אויר ויתושים או שמכסהים אינם מאושרים על ידי המפקח או שאינם מסוג מאושר על ידי המפקח ;

(14) צינור למי גשמים המשמש כצינור שופכין או לשפיכת כל חומר אחר, שלדעתו של המפקח, הוא במצב העלול לגרום להצטברות וזוהמה בתוכו, מתחתיו, מחוצה לו או בקרבתו ;

(15) כל מוליך או צינור למי גשמים, מרזב, או מרבץ הקשור במישרין או בעקיפין עם כל ביב, צינור שופכין, בור שופכין או תעלת שופכין ;

(16) בור שופכין, בור מים, מזחילה, ביב, מרזב, מערכת הסקה, מיתקן חימום או מערכת צינורות מי גשמים או מים אחרים, וכן ארובה, תריס, חלון, אשנב, דלת או מפתח של בנין או נכסים שהם, לדעתו של המפקח, בלתי תקינים או במצב הגורם או העלול לגרום לרטיבות, טחב, או רוח בבנין או בבנין סמוך ;

(17) הצטברות חומר כל שהוא, בין בתוך הבנין ובין בסביבתו, הגורם או העלול לגרום לרטיבות או לטחב בבנין ;

(18) הצטברות של עפר, אבנים, עצים, גרוטאות של מחתה, חלקי כלי רכב, זבל, וכיוצא באלה, אם, לדעתו של המפקח, הצטברות זו או מרבץ זה מזיקים לבריאות ;

(19) חוסר ארובה בנכסים, שלדעת המפקח יש בה צורך, או ארובה בנכסים שהיא שבורה או לקויה באופן אחר, או שאינה גבוהה למדי או שהיא פולטת עשן באופן המזיק, לדעת המפקח, לבריאות ;

(20) תנור, אח, קמין או כבשן אשר, לדעתו של המפקח, אינו מאכל כראוי את העשן העולה ממנו, בין שהוא משמש למלאכה ובין שהוא משמש לתכלית אחרת ;

(21) מרבד, שטיח, או מחצלת אשר חובטים, מנקים או מנערים אותם ברחוב או מעל לכל קומה או דירה או בסמוך להן, בין השעות 18 לבין 6 ובין השעות 12 לבין 16 ;

(22) בעל חיים המוחזק באופן שהוא, לדעתו של המפקח, מזיק לבריאות ;

(23) צריף או מבנה שלרגלי העדר נוחיות סניטריות או מכל סיבה אחרת, שוררים בו תנאים שהם, לדעתו של המפקח, מזיקים לבריאות ;

- (24) בית חרושת, בית מלאכה, או מקום עבודה מכל סוג שהוא, אשר, לדעתו של המפקח, אינם מאווררים במידה מספקת, כדי למנוע כי האבק או הסיגים האחרים הנוצרים במהלך העבודה יזיקו לבריאות ;
- (25) בית חרושת, בית מלאכה או מקום עבודה מכל סוג שהוא, אשר, לדעתו של המפקח, אין שומרים על הנקיון שבהם, או שמפאת הצפיפות הרבה שוררים בהם תנאים אשר, לדעת המפקח, הם מזיקים לבריאות ;
- (26) שטח אדמה, שלדעת המפקח, אינו גדור במידה מספקת ;
- (27) עצים או שיחים אשר ענפיהם בולטים או מתפשטים לעבר כל רחוב ;
- (28) מבנה, בין בתוך בנין ובין בקרבתו, שהוא מפריע לחדירת האור או האויר לאותו בנין באופן שהוא, לדעת המפקח, מזיק לבריאות ;
- (29) דבר הגורם לרעש, ואשר, לדעת המפקח, עלול להזיק לבריאות ;
- (30) דבר אשר, לדעת המפקח, עלול להביא לידי הרגזה, או לידי פגיעה בחוש הראייה, הריח או השמיעה או להפריע לנוחיות הסניטרית ;
- (31) דבר הגורם להפרעה באספקת המים הרגילה לנכסים שלא בהסכמת האנשים מאספקה זו ;
- (32) דבר אשר, לדעת המפקח, מפריע להחזקתם היעילה של הנכסים מבחינה סניטרית או אחרת ;
- (33) קוצים ועשבים הנמצאים בנכסים ;
- (34) כביסה התלויה ברחובות, בגזוזטראות, בחלונות, במרפסות ובכל מקום אחר הפונה לצד הרחוב ;
- (35) כלבים שהוכנסו לבתי קפה, לבתי עינוג ציבוריים אחרים ולכלי רכב ציבוריים ;
- (36) כסאות, שלוחנות, ארגזים, חפצים, כלים או כל חומר אחר המוחזקים ברחוב.

סמכויות
המפקח

3. (א) המפקח רשאי להיכנס, מוריחת החמה עד שקיעתה, לכל נכס לשם סילוק כל מפגע ולשם ביצוע הוראות חוק עזר זה.

(ב) המפקח רשאי, לאחר 24 שעות מזמן מתן הודעה בכתב למחזיק בנכסים ולבעל הנכסים, לערטל לבדיקה, בין על ידי חפירה ובין בצורה אחרת, ביבים, צינורות או תשמישים סניטריים אחרים, ואם לא מצא בהם פגם, יחזירם למצבם הקודם, וכל נזק שנגרם כתוצאה מפעולת המפקח האמורה יתקן על ידיו על חשבון המועצה.

אחריות
לסילוק מפגע

4. (א) על אף האמור בכל חוזה שכירות ומבלי לפגוע בזכותו לדרוש סעד חוקי נגד אדם אחר, חייב המחזיק בנכסים לסלק כל מפגע מאותם נכסים, אולם אם אי אפשר למצוא את המחזיק, חייב בעל הנכסים, לאחר שנדרש לכך על ידי המפקח, לסלק את המפגע.

(ב) מפגע אשר, לדעתו של המפקח, נובע מליקוי במבנה הנכסים עצמו או בנספחותיהם או בסידורי הנוחיות שבהם או נובע מדבר כל שהוא בנכסים או בסביבתם, אשר משתמשים בו או נהנים ממנו רוב הדיירים, חייב בעל הנכסים בלבד לסלק, אולם אם הבעל נעדר מן הארץ או אם אי אפשר למצוא, חייבים הבעל וכן המחזיק באותם הנכסים, לאחר שנדרשו על ידי המפקח, לסלק את המפגע.

(ג) היו בעלים או מחזיקים אחדים, או אלה ואלה, חייבים בסילוק מפגע, חייבים הם כולם יחד או כל אחד מהם לחוד לסלק את המפגע.

5. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מאת האנשים החייבים לסלק מפגע לפי הוראות חוק עזר זה, לבצע את כל העבודות הנחוצות לשם סילוק המפגע ומניעת הישנותו בהתאם לפרטים ולחנאים הקבועים בהודעה.
- (ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את העבודה כאמור בסעיף קטן (א).
- (ג) החייב בסילוק המפגע שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

6. לא מילא אדם החייב לסלק מפגע אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 5 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בסעיף 5, שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה לסילוק המפגע ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם או מאותם אנשים החייבים לסלק את המפגע, מכולם יחד או מכל אחד מהם לחוד.

7. דעתו של המפקח בדבר קיומו, מקורו או מהותו של מפגע וכן בדבר העבודות והחמרים הדרושים לסילוק המפגע ולמניעת הישנותו היא סופית.

8. בעל בנין שנמצאות בו דירות אחדות, חייב, לכשיידרש לכך על ידי המפקח, להדביק ולהחזיק, במקום נראה לעין בבנין, העתק מחוק עזר זה או מחלק ממנו.

9. (א) המחזיק בנכסים או בעל הנכסים כשאין אדם אחר מחזיק בהם חייב לשמור על הנקיון בנכסים ובסביבתם באופן המניח את דעתו של המפקח, וכן לנקות ולסלק כל מרבץ של זוהמה, פסולת, דומן או אשפה בנכסים ובסביבתם.

- (ב) אדם המעסיק עובדים לעבודות בניה, חפירה, חציבה וכיוצא באלה חייב להבטיח במקום העבודה את אותה הנוחיות הסניטרית הארעית הנחוצה לעובדים במקום בהתאם לדרישות המפקח למשך זמן ביצוע העבודות, וכן חייב הוא לאחר גמר העבודות לבער ולסלק את כל הזוהמה והלכלוך שנצטברו ולנקות את המקום לשביעת רצונו של המפקח.

10. (א) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי חוק עזר זה.
- (ב) לא ישים אדם דבר בכלי קיבול לאשפה פרט לאשפה יבשה.

- (ג) לא יניח אדם כלי קיבול לאשפה ברחוב.

- (ד) לא יעשה אדם צרכיו ברחוב, באולם ציבורי, בחדר המתנה ציבורי, במקום עינוגים או בכל מקום אחר אשר לציבור רשות כניסה אליו, לא יירק בהם ולא יזהם אותם בצורה אחרת.

- (ה) לא ישים אדם נייר או אשפה ברחוב.

- (ו) לא ישפוך אדם מים או נוזלים אחרים לרחוב ולא יתן להם להישפך כאמור.

- (ז) לא ישים אדם ברחוב בקבוק, שברי זכוכית, מסמר, חומר חד, אבן, חול, ברזל, עץ, גרוטאות כלי רכב או חומר בניה כל שהוא.

- (ח) לא ישים אדם ברחוב קליפות, פירות או ירקות, נבלות בעלי חיים או חלקיהן או פסולת כל שהיא.

- (ט) לא ישטוף אדם ולא ינקה במים כלי רכב ברחוב.

- (י) לא ישאיר אדם בעלי חיים ברחוב באופן ולמשך זמן בו הוא עלול לזהם את הרחוב.

- (יא) לא יגבור אדם בתוך פתי אשפה או כלי קיבול אחרים לאשפה, לא יברור, לא ימיין ולא יחטט בהם.

(יב) לא יבנה אדם בור רקב סמוך לבנין אלא במרחק של לפחות שלושה מטר ולא סמוך לבור מים אלא במרחק של לפחות שמונה מטר, ולא יבנה בור שופכין מחלחל אלא במקום ובמרחק מבנין כפי שאושרו על ידי המועצה.

(יג) לא יחלוב אדם ברחוב.

(יד) לא יאכיל אדם בעלי חיים ברחוב באופן שיש בו כדי לזהם את הרחוב.

סמירת חורעות

11. (א) מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדיון, אם נמסרה לידי אדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מגוריו או עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או בנכסים שאליהם מתייחסת ההודעה, או נתפרסמה באחד העתונים הנפוצים בתחום המועצה.

(ב) הודעה שיש למסור אותה לפי חוק עזר זה לבעל נכסים או למחזיק בהם יראו כאילו נערכה כהלכה, אם נערכה אליהם בתואר "הבעל" או "המחזיק" של אותם הנכסים ללא כל שם או תיאור נוסף.

12. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 5 (ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 6 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

תחלף

13. חוק עזר זה אינו בא לגרוע מכוחו של כל דין אחר.

השם

14. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לחזור (מפגעי תברואה), תשי"ט—1959".

ה. לנדסמן

ראש המועצה המקומית חצור

נתאשר.

י"ד בתמוז תשי"ט (20 ביולי 1959)

(חם 82750)

ישראל בריהודה

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפריסיף בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית כפריסיף חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"אופוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

"המועצה" — המועצה המקומית כפריסיף;

"ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

"פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

¹ ע"ר 1941, חום 1 ס' 1154, עמ' 119.

„צעצוע מסוכן“ — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אויר מסוכן ;
 „ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה
 כולן או מקצתן.

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.
5. ראש המועצה רשאי לתת היתר או לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו וכן לקבוע בו תנאים, לה, סיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.
6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם אחר.
7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה של שלוש לירות.
8. לא ירשה אופוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.
9. (א) פקח רשאי, בכל עת סבירה להיכנס לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.
 (ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדיון או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפרייסיף (צעצועים מסוכנים), תשי״ט—1959“.

ייצור צעצועים
מסוכנים
ופכירתם

הפעלת
צעצועים
מסוכנים

בקשה למתן
היתר

מתן היתר
ותנאיו

פגיעת היתר

אגרת היתר

חובת
האופוטרופוס

סמכויות
כניסה ובקורת

עונשין

השם

נתאשר.

י' בתמוז תשי״ט (16 ביולי 1959)
 (חם 83478)

י. י. י.

ראש המועצה המקומית כפרייסיף

ישראל בריי הודה
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעיר-יזרעאל—עפולה בדבר רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית עיר-יזרעאל—עפולה חוק עזר זה :

1. בחוק עזר זה —

„רוכל“ — כמשמעותו בפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ¹ ;
 „ועדת הסעד“ — ועדת הסעד שנבחרה על ידי המועצה ² ;

¹ ע״ר 1041, ח״ס 1 ס״ 1154, עמ' 110.
² חוקי א״י, כרך ב', פרק קמ״נ, עמ' 1427.

תנדרות

"עגלה" — כל אמצעי הובלה הנסחב או הנדחף בכוח מיכני, בכוח אדם או בכוח בעלי חיים ;
 "מפקח" — מי שראש המועצה הרשהו לפקח על מילוי הוראות חוק עזר זה ;
 "המועצה" — המועצה המקומית עיר-יזרעאל—עפולה ;
 "ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב לענין חוק עזר זה ;
 "רשיון עונתי" — רשיון ארעי שתקפו לעונה מסויימת ;
 "רשיון רגיל" — רשיון שאינו עונתי ;
 "רשיון" — רשיון ארעי או רשיון רגיל שניתן לפי חוק עזר זה.

רשיון לרוכל

2. (א) לא יעסוק אדם כרוכל, אלא על פי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) בעל רשיון חייב למלא אחרי תנאי הרשיון.

רשיון לשימוש בעגלה

3. (א) לא ישתמש רוכל בעגלה לצורך עסקו אלא אם ניתן לו, נוסף על הרשיון לפי סעיף 2, רשיון לשימוש בעגלה מאת ראש המועצה.
 (ב) הוראות סעיף קטן (א) אינן חלות על רוכל המשתמש בעגלה שלגביה נדרש רשיון על פי סעיף 3 לפקודת התעבורה³.

בקשה לרשיון וחילוש

4. (א) הרוצה ברשיון יגיש לראש המועצה בקשה בטופס שיקבע וימציא כל מסמך וידיעה בקשר לרשיון לפי דרישת ראש המועצה.
 (ב) רוכל הרוצה לחדש את רשיונו, יגיש בקשה לכך חדשים לפני פקיעתו.

מתן רשיון

5. (א) מתן רשיון או סירוב לתתו, קביעת תנאי נתינתו, התלייתו וביטולו, מסורים לשיקול דעתו של ראש המועצה.
 (ב) לא יינתן רשיון לרוכל אלא על פי המלצת ועדת הסעה, וכשאין ועדה כזו — על פי המלצת לשכת הסעד המקומית.
 (ג) לא יינתן רשיון לרוכל המוכר מצרכי מזון או צעצועים לילדים אלא לאחר שהמציא תעודה רפואית המעידה שמצב בריאותו אינו מסכן את בריאות לקוחותיו.

פקיעת הרשיון

6. רשיון רגיל יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר תאריך נתינתו ורשיון עונתי יפקע בתאריך שצויין בו.

הצגת רשיון

7. רוכל ישא את רשיונו עמו בשעה שהוא עוסק בעסקו, ויראהו למפקח או לשוטר בכל עת שיידרש לכך.

מספר עגלה

8. רוכל המשתמש בעגלה יקבע על צדה האחורי של עגלתו במקום נראה לעין מספר שנקבע לו על ידי ראש המועצה.

אגרת רשיון

9. בעד מתן רשיון או חידושו תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, ואם ניתן רשיון רגיל לאחר 30 ביוני, תשולם לאותה שנה מחצית האגרה בלבד.

תבנית של עגלות

10. אם אין הוראה אחרת בפקודת התעבורה או בתקנות שהותקנו על פיה, רשאי ראש המועצה לדרוש שכל עגלה תתאים לתבנית שאושרה על ידי המועצה והוצגה במשרדה.

איסור עיסוק

11. לא יעסוק רוכל בעסקו —

(1) ברחוב או במקום ציבורי באופן שהתעסקותו מהווה מכשול לרבים ;

(2) בכניסה לבנין או במעבר בין בנינים.

³ חוקי א"י, כרך ב', פרק עכ"ח, עמ' 1271.

12. לא יעמיד רוכל ולא יניח, לא ירשה ולא יגרום להעמיד או להניח ברוחב או במקום ציבורי, עגלה, דוכן, תבנית, מגש או סחורה שלא בשעת עיסוקו או כשאינו נמצא במקום.
13. (א) שוטר או מפקח רשאי לצוות על רוכל לסלק את עגלתו או את דוכנו ממקום שהם מצויים בו אם יש בכך משום עבירה על הוראות חוק עזר זה.
- (ב) לא סילק רוכל את עגלתו או את דוכנו לאחר שנצטווה על כך בהתאם לסעיף קטן (א), רשאי שוטר או מפקח לסלק אותה עגלה או אותו דוכן, בין בעצמו ובין על ידי אחרים, למקום החניה לעגלות הקרוב ביותר או לכל מקום קרוב אחר שבו התנועה לא תופרע.
14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות.
15. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעיר-יזרעאל—עפולה (רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם), תשי״ט—1959”.

תוספת

(סעיף 9)

שיעור האנרה
בלירות

2

5

אגרת רשיון לפי סעיף 2

אגרת רשיון לפי סעיף 3 (א)

נתאשר.

ראש המועצה המקומית עיר-יזרעאל—עפולה

כ״ז בתמוז תשי״ט (2 באוגוסט 1959)

(חמ 831015)

ישראל בריהודה

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לעמק-לוד בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית עמק-לוד חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לעמק-לוד (מס עסקים מקומי), תשי״ח—1957³ (להלן — חוק העזר העיקרי) —

(1) במקום „חברה לייצור גז בישול — 1000” יבוא „חברה לייצור, אחסנה או סחר של גז בישול — 1500”.

(2) בסופה יווסף:

„מחסן אספקה ללול, רפת, דיר ובעלי חיים אחרים — 50”.

¹ ע״ר 1041, חוס׳ 1 מס׳ 1164, עמ׳ 110.
² ע״ר 1045, חוס׳ 1 מס׳ 1430, עמ׳ 115.
³ ק״ח 747, תשי״ח, עמ׳ 218.

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ"ב באדר ב' תשי"ט (1 באפריל 1959).

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1959/60, והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1959/60 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעמק-לוד (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשי"ט—1959”.

ד. דוידוביץ

ראש המועצה האזורית עמק-לוד

נתאשר.

כ"ט בתמוז תשי"ט (4 באוגוסט 1959)

(חמ 85651)

ישראל בריהודה

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית-בנימין בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-בנימין חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה, סכר, מבנה, מיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;

„רשת פרטית” — אבזור או מכשיר אחר, למעט מדמים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;

„אבזורים” — ברזים, צנורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;

„מדמים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות מים המסופקים לנכס;

„נכס” — בנין או חלק ממנו או קרקע תפוסה או בלתי תפוסה;

„מנהל” — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;

„צרכן” — אדם וזמחזיק ברשת פרטית;

„המועצה” — המועצה המקומית קרית-בנימין;

„רשיון שרברב” — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.
- (ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום הינתנו.
- (ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
- (ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
- (ה) תאגיד המוכר עודפי מים שלא לצרכים חקלאיים ישלם אגרת רשיון מדורגת לפי כמויות המים הנמכרות כפי שנקבע בתוספת.
- (ו) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

- (1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד ;
- (2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים של חבריו.

חיבור למפעל
סים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
- (ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.
- (ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —
- (1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת ; וכן
- (2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים התכופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
- (ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.
- (ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

אגרת הנחת
צינור סים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

התקנת
מדים

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.
- (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על-ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתו של מד המים והאביזרים בהתאם לחשבון.

- (ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מדמים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשית בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מדמים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת, אם מד-המים תוקן על ידי עובד המועצה או את הוצאות התיקון, אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

אגרת מים

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד-המים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שייקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

אספקת מים
לפי חוזה

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל רשת פרטית, להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

מועד התשלום

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש, אולם אם היתה אספקת המים לפי מדמים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם עם מתן הרשיון לאותה בניה על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

פסוק

11. (א) הוראות סעיף 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

- (1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;
- (2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;
- (3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;
- (4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת ההתראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור שנותק

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
- (ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

הפסקת מים

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך תכוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך, ובתכיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.
- (ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.
- (ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

רשות כניסה

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

- (1) להתקין מד-מים, לתקנו, לבדוק, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;
 - (2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.
- (ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

השימוש במים

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.
- (ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.
- (ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט מנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למדמים.

מכירת מים

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עובדה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) — אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה — או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

שמירת מפני זיהום

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר, סמוך למפעל המים.

דרישת תיקונים

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידי (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א) רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה, הכל לפי הענין.

רשיון שרברב

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע לו בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

מסירת הודעות

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרת במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו-6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א) דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

23. תחולתו של חוק עזר זה היא עד יום ג' בניסן תש"ך (31 במרס 1960).

24. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-בנימין (אספקת מים), תשי"ט—1959”.

תוספת

שיעור האגרה
בִּלְיֹות

1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים —
 - (א) (סעיף 2 (ד)) — לשנה 250
 - (ב) (סעיף 2 (ה)) — במפעל — עד 100,000 מ³ לשנה 100
 - למעלה מ-100,000 מ³ לשנה 200
2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג) (1)) —
 - (א) לכל יחידת דיור 65
 - (ב) לבנינים אחרים — עד 40 מ"ר 40
 - לכל מ"ר נוסף — תוספת של 0.500
3. אגרת הנחת צינור מים (סעיף 5) לפי אורך חזית הנכס —
 - עד 20 מ' 120
 - לכל מ' נוסף — תוספת של 6
4. אגרת התקנת מד־מים (סעיף 6 (ג)) לפי גודל מד־המים —
 - 1/4" 10
 - 3/4" 12
 - 1" 14
5. דמי שכירות מד־מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש, לפי גודל מד־המים —
 - 1/4" 1
 - 3/4" 1.200
 - 1" 1.600
6. אגרת בדיקת מד־מים (סעיף 6 (ה)) 5
7. אגרת תיקון מד־מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש, לפי גודל מד־המים —
 - 1/4" 0.500
 - 3/4" 0.600
 - 1" 0.800

	8. אגרת מים (סעיף 7) — במקום שלא הותקן מד־מים — לחודש —
3.500	ליחידת דיור עד 2 חדרים
1.500	לכל חדר נוסף — תוספת של
	לשטח מעובד ליד יחידת דיור — לכל מ"ר
0.030	(רק בחדשים אפריל עד דצמבר)
	במקום שהותקן מד־מים —
0.250	לשימוש בבניה, לכל מ"ק
	לכל שימוש אחר —
2	עד 10 מ"ק לחודש
0.080	לכל מ"ק נוסף
0.070	לשימוש חקלאי — לכל מ"ק מעל 100 מ"ק
6	9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))
5	10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה))

נ. אורנשטיין
ראש המועצה המקומית קרית-בנימין
י"ב באייר תשי"ט (20 במאי 1959)
(חמ 852608)
ישראל בריהודה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941 פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945 חוק עזר לתמרה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת
הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית תמרה חוק עזר זה :

הנדרות

1. בחוק עזר זה —
„המועצה” — המועצה המקומית תמרה ;
„עסק” — עסק או מלאכה מן הסוגים המפורטים בתוספת ;
„עוסק” — כל העוסק בעסק בתחום המועצה ;
„מס” — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה ;
„ראש המועצה” — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו
לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;
„שנה” — שנת הכספים.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק, או לכל חלק ממנה, בשיעור שנקבע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר או חדל לעסוק והודיע על כך למועצה לפני 1 באוקטובר, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.

(ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים, ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.

(ג) העוסק בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.

(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים, האחד ב־1 באפריל והשני ב־1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 1 באפריל, אולם לפני 1 באוקטובר ישלם את השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב־1 באוקטובר או תוך ארבעה חדשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

(ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר, ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב —

(1) מכל אדם שהוא, לדעת ראש המועצה, עוסק, שימסור לו תוך הזמן הנקוב

באותו כתב כל ידיעה הדרושה, לדעתו, לביצוע הוראות חוק עזר זה;

(2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור כל קבלה שבידו על תשלום המס.

(ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל מקום שבתחום המועצה כדי לברר אם עוסקים בו.

5. אדם שעשה אחת מאלה —

(1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 (א) תוך הזמן הנקוב בה;

(2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 (ב).

דינו — קנס עשרים לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת קנס נוסף שתי לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה.

7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ"ב באדר ב' תשי"ט (1 באפריל 1959).

8. הוראות סעיף 3 לא יחולו על תשלום השיעור הראשון של המס לשנת 1959/60 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לתמרה (מס עסקים מקומי), תשי"ט—1959”.

תוספת

שיעורי המס לשנה

בתוספת זו, "דרגה" — דרגה כפי שתיקבע על ידי המועצה.

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
10	חייט	אטר משא —	
25	טחנת קמח או מגרסה	עד 2 טונות	
	טרקטור —	למעלה מ-2 טונות עד 5 טונות	
20	עד ל-18 כ"ס	למעלה מ-5 טונות	
35	למעלה מ-18 כ"ס	אורג	
10	לול שמספר המטילות בו — 100 ומעלה	אטליו	
5	מאפיה	אינקובטור	
5	מגהץ	בית בד	
25	מוסך	בית מרקחת	
20	מונית	בית קפה	
20	מחצבה	בית קפה עם בר	
15	מוהל	בית קפה עם מזנון ומסעדה —	
15	מיילדת	דרגה 1	
15	מכונאי	דרגה 2	
	מכירת —	בית מלאכה לבלוקים	
5	גלידה	בית מלאכה לגיליון	
10	דגים	בנאי	
12	חלב ומוצרי חלב	בית קולנוע	
18	חצץ או זיפויף	דיר עזים או צאן שיש בו למעלה מ-2 ראשים —	
3	לחם	לכל ראש	
	מלט —	השכרת בהמות עבודה ורכיבה —	
18	בסיטונות	סוסים — לכל ראש	
9	בקמעונות	פרדות — לכל ראש	
	משקאות משכרים —	חמורים — לכל ראש	
20	בסיטונות	גמלים — לכל ראש	
12	בקמעונות	חנות למכירת —	
10	נעליים	בגדים משומשים	
10	נפט, בנזין, שמן סיכה	בשר צלוי	
25	סיד	חומס או פולים	
5	עצי הסקה	חמרי בנין	
5	פחם עץ	טקסטיל ובדים	
18	סבון ושמינים בסיטונות	ירקות בקמעונות	
10	רהיטים משומשים	ירקות בסיטונות	
15	תבואות בסיטונות	כלי חרסינה	
	מלון או פנסיון —	מכולת בסיטונות	
20	עד 5 חדרים	מכולת בקמעונות שמספר לקוחותיה —	
25	למעלה מ-5 חדרים	עד 101	
25	מסבנה	101 עד 200	
	מסגריה —	201 עד 300	
30	ממונעת	301 עד 400	
10	בלתי ממונעת	401 עד 500	
25	סוכנות למכירת בגדים	501 ומעלה	
10	סייד או טייח	מכשירי חשמל מקלטים וכיוצא באלה או תיקון	
5	ספר	מכשירי חשמל	
8	סנדלר	כלי-ב	
10	סתת	סוכריות	
		ספרים	
		פלאפל	

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
5	רוכל		עורך דין, מהנדס, רופא, רופא שיניים, רופא
8	רפת שיש בה למעלה מ־2 ראשי בקר — לכל ראש	50	וטרנרי
150	שירות אוטובוסים	5	פחח
10	שען או תיקון שעונים	5	צבע
10	שרברב	5	צלם
10	תיקון אופניים	30	קבלן לבניה וסלילת כבישים
10	תעשיית מחצלות	15	קבלן משנה
10	תפסן	12	קבלן ליציקת גגות
10	תופרת	18	קבלן לעבודות שונות

יוסף עבדאללה דיאב
ראש המועצה המקומית תמרה

נתאשר.
ח' בתמוז תשי"ט (14 ביולי 1959)
(חמ 85824)

ישראל ברייהודה
שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).